

LLUMMARE. ULTRAMORT

Lletres de les cançons

Ultramort

Eh, aquí, sóc aquí
Ajudeu-me
Haig de sortir d'aquest infern, ah....

© Joan Cavaller 2017. Àlbum: Ultramort

Un matí de primavera

Quin dia tan bonic, som just al mes d'abril,
sento la vida com mai
Surt, vine, anem-hi junts, hi ha un món que és ple de llum,
sento l'amor al voltant

Blau cel, blau pur,
Tinc ales, puc volar, ser lluny, amunt, i prendre el
Blau cel, blau pur,
Sóc lliure, em bull el cor, sóc l'aire, em bull tot l'ànim

Cap meta no té fi si no ens volem rendir,
res no ens podria aturar
Tot va ja cap amunt, jo et porto, tu m'endús,
els somnis són a l'abast

Blau cel...

No et sentis sol(a) amb mi, fem un mateix camí,
anem junts, busquem un demà
No tinc secrets per tu, sóc transparent, sóc un
àngel en qui confiar

Blau cel...

Veig una llum al cim, sóc un final feliç,
res no m'ho pot espatllar
Hem arribat molt lluny, som just al capdamunt,
sento la felicitat

Blau cel...

Quin dia tan bonic, fem un mateix camí,
res no ens podria aturar
Surt, vine, anem-hi junts, no tinc secrets per tu,
els somnis són a l'abast
Blau cel...

A la deriva

Veig el món i el que som, una obra admirable
Un reflex segur de les teves forces
He lluitat amb valor per vèncer els obstacles
Convençut que al lluny tu i jo ens trobaríem

He intentat desxifrar la veu de l'oracle
formulant preguntes, cercant respostes
Vius ocult en un món de somni i miracles
m'he perdut en un mar a la deriva

És així com vols caminar? al marge de tothom? sense cap contacte?
Raus ocult en l'anonimat, sembla que tens por, que vols amagar-te

Surt de casa, surt del temple, surt del lloc on al marge hi visquis
Sé que escoltes, ens segueixes, som aquí, a l'aguait per tu

Digue'm què vols? Què hem de fer per satisfer?
què hem de fer per ser dignes del teu pensament?
Digue'm què vols? Què hem de fer per compartir?
com poder arribar? com poder accedir?

Prop de casa hi ha un gos que borda incansable
Té la veu molt dura, la veu molt ronca
Parla el gos, parlen tots els cors i les plantes
Però en canvi tu fuges, et margines

És així com vols caminar...

Digue'm què vols?...

© Joan Cavaller 2017. Àlbum: Ultramort

Lennon

Fa molts anys ja que ens vas deixar.
Sembla com si el món romangués tot mut

Se'm fa estrany veure al meu voltant
Tanta gent que no sap perquè ha viscut

Tu sabies trobar el sentit, aportar emocions al món

Miro enllà, busco el teu record
Sento les cançons que vas dur al present

Una nota, un punt, un acord
Arribant al fons, fent vibrar la pell

Tu sabies trobar el sentit, aportar emocions al món

I malgrat que vas caure en un gran cinisme, en un pou ben fosc, ben gris
I malgrat vas voler estar sol, t'estimem, pensem sempre en tu

© Joan Cavaller 2017. Àlbum: Ultramort

La noia de la botiga de fruites

Un matí vaig entrar a comprar fruita en un mercat com faig tants divendres
Vaig omplir el cistell fins dalt i vaig anar a pesar
Llavors vaig veure aquella noia rere el taulell
Portava una bata blanca, atenent la gent
Era molt morena, em va somriure, li vaig parlar

Quins melons, quines peres, quins, quina joia, quins, quines faves tendres
Quin somriure tan blanc, quins ulls, quina dona com cal
Al camp hi ha flors, mel, papallones i un sol lluent
Del cel la pluja cau i refresca amb perfum l'ambient

I mama, sóc tan feliç, no ho sé expressar sols amb paraules
I mama, sóc tan, feliç com un infant, visc una falla
He trobat la noia dels meus somnis, no cal ja buscar

Tot el món és ple de color, sento el cant alegre i viu de la sirena
Veig al cel l'arc de Sant Martí tot sortint del mar
Els pangolins i els cabirols naden amb el vent
Espia-dimonis em saluden amb so brunzent

I mama, sóc tan feliç, no ho sé expressar sols amb paraules
I mama, sóc tan, feliç com un infant, visc una falla
I mama, saps? a la nit, si et fixes prou, els estels hi són fins ben bé a trenc d'alba

He trobat la noia dels meus somnis, no cal ja buscar
La vaig treure a ballar al bell mig, rodolant un vals, sense res a atendre
Pinyes, préssecs, pomes, mil maduixes, tot en l'aire al voltant
Al camp hi ha flors, mel, papallones i un sol lluent
Espia-dimonis em saluden amb so brunzent

I mama...

Al teu costat

Més d'un cop al vespre quan he treballat
sense haver caigut en què ja era tan tard
t'he trobat al llit tot dormint com un nen

Bé doncs, m'he estirat per jugar al teu costat
fer-te pessigolles, parlar-te molt baix
explicar-te un conte de llops d'ulls vermells

I llavors somrius dius que tens molta por
No pateixis sóc un heroi ben plantat
Obres mig un ull, nena, saps que t'estimo

Tot ho deixaré per lluitar i salvar-te
No hi haurà cap bèstia que em faci enrere
No sabia sense tu on raure, on viure

Puc imaginar-me tresors, mils joies
Una llarga vida amb salut de ferro
Reconeixement, la glòria, l'excel·lència
Sense tu no-res té valor per mi

Volen els ocells, lluny veig les muntanyes
El cel blau és net, no hi ha pas cap núvol
Res no té valor, res no sense tu

Mil anys, més de mil anys, romandré esperant pacient
Els somnis no envelleixen
Mil anys, més de mil anys, tornaré amb el sol naixent
Els nostres cors s'uneixen
Mil cops, més de mil cops, moriré per néixer amb tu
i ser-hi junts

No importa el temps, no importa els cops que giri el món
sé ben del cert que hi ha un sentit
No sóc un monstre que ho sotmet tot a raó
veig i comprenc el meu destí

Més d'un cop al vespre quan he somiat
sense haver caigut en què ja era tan tard
sempre que tu vulguis seré al teu costat

Fot-li

Abans l'Església i els prínceps sols perquè tots som fills ben nascuts
Ens condemnaven, tractaven com culpables eterns
Així ens tenien subjectes i vivíem mansos convençuts
Si no obeïes, heretge, anaves a l'infern

Ara amb la crisi mundial ens han fet caure al fons en un forat
Tothom amb deutes, més pobres, condemnats fins la mort
Són ells els lladres corruptes però ens acusen de tan gran maldat
Perquè hem viscut, diuen, massa, massa amunt per sobre d'un nivell de rics que no ens pertoca

Fot-li, que encara som vius
Els s'enriqueixen, tu en canvi a la merda
Fot-li, que encara som vius
Demana els comptes, demana el control

Fot-li, que encara som vius
Els delinqueixen, no es perden cap festa
Fot-li, que encara som vius
Demana l'honra, demana l'honor

Ens han fet creure som púrria no valem més que per fer diners
I hem d'enriquir-nos a ultrança sigui quin sigui el preu
Però si ets a terra o ets feble aguanta l'aire, tapa't els forats
Els carronyaires empaiten, torna el pis, caldrà més taxes, ven un fill, ven-te la mare

Fot-li...

No hi ha cap crisi, cap guerra, no hi ha cap desastre natural
Tot és un gran robatori, la cobdícia del fort
Les barricades, les vagues no serveixen, no els hi fan cap mal
En canvi sí guanyariem si els estats hi fessin públics actes, comptes i contractes

Fot-li...

Un segon d'eternitat

Quan et miro als ulls el temps s'atura
Es fa al voltant una gran pau
Somrius i no em dius res fins que m'abrades
Sento el teu cor, em dius adéu, em fas un petó

Se'n va un segon d'eternitat
Em deixes sol, em deixes buit
Se'm glaça el cor
La nit m'envolta, sóc al desert, camino sense cap horitzó

Quan et miro als ulls el temps s'atura
Es fa la pau, no em deixis caure
No em deixis sol, la nit m'envolta
Se'n va l'amor, se'n va un segon d'eternitat

© Joan Cavaller 2017. Àlbum: Ultramort

Pas ningú

Sóc a la cabana dalt hi ha la lluna
Assegut al porxo, observant els núvols
Observant el cel

Miro i veig que el temps es fon
Ben conscient, res em confon
Tot és quiet, tot és mut

Mai no he estat objecte de la fortuna
Sé del cert encara no faig catúfols
Ni tinc cap recel

Tant se val amants, amics,
pares, fills, ser fort, ser ric
Tot és fred, solitud

Quan les forces sucumbeixen
I ets pendent que el temps s'aturi
Descobreixes que ets tot sol,

Sol vas néixer, sol t'adorms
Els teus ulls ja no fingeixen
Entra el metge, un mal auguri,

T'entristeixen els condols,
(Fa) temps vas créixer, ara ets carn de forn

No som ningú, no som res, sols som ombres
I ens perverteix la misèria
Som la por a la solitud
Ha arribat la fi, just mirem enrere

El que hem fet no és nostre, no és pas de ningú
Cau l'oblit a sobre, el nostre nom és fum

Fa molt temps vaig creure en la pau comuna
Els amics per sempre, un amor sens dubtes
a qui ser fidel

He viscut ja molt, sóc vell.
No em veureu fer el passerell
Crec en res, pas ningú

Quin sentit té el món, quin sentit ningú

Acabats als cinquanta

La vida és un fàstic, hem vingut a aquest món a patir
I no hi ha ningú que ho pugui canviar

La vida m'ha tractat molt injustament
Vaig ser a presó tancat pels republicans
Prim com un secall se'm van podrir les dents
Lluny de la família, lluny en un infern
Li vaig fotre al mam per fàstic

Vaig escapar una nit amb un bon company
Vaig travessar el riu Ebre amb els nacionals
Entre mil estralls vam vèncer els resistents
Vam sotmetre els catalans al bon govern
Li vaig fotre al mam per fàstic

Ja no sé perquè, ja no sé per qui haig de ser
Tot em sembla una infàmia
Ja no sé perquè, ja no sé per qui haig de fer
el poder tot ell és una màfia

Els valors són una farsa, no hi ha llum per l'esperança
Jo tan sols demano una vida en calma

Jo, en canvi, he viscut a l'altre costat
pencant en una impremta al mig del Raval
Van afusellar el meu fill fet presoner
La tuberculosi em va matar un hivern
No mereixo tan de càstig

Ja no sé perquè...

La història ens ha tractat molt injustament
Tan sols som peces dins d'un gran joc d'escacs
Tan se val la causa, Déu o el capital,
perquè si ets al mig vas al forat igual
Li hem fotut al mam per fàstic

Ja no sé perquè...